

ဒဂုန်ရွှေမျှား

ကန္တာရအကျဉ်းသမား

ဒဂုန်ရွှေမျှား (၁၈၉၅-၁၉၈၂)

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၈၉၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂) ရက်နေ့တွင် ပြည်မြို့၌ အဖကုန်သည် ဦးချစ်ထွန်း၊ အမိဒေါ်စော(စောကလေး)တို့ မှ မွေးဖွားခဲ့သော တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်သည်။ ။ အမည်ရင်း ဦးတင်၊ ငယ်စဉ်က အိမ်တွင် မြန်မာ-အင်္ဂလိပ်ဆရာများ ဖြင့် ပညာစတင်သင်ကြားခဲ့ပြီး တတိယတန်းမှ စ၍ ပြည်မြို့ အစိုးရဟိုက်စကူးကျောင်းတွင် တတိယတန်းမှ ဒဿမတန်း အောင်သည် အထိ သင်ကြားခဲ့သည်။ ။ ၁၉၁၃-၁၄ခုနှစ်တွင် ဒဿမတန်းအောင်မြင်ခဲ့သည်။ ။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ခေတ္တမျှ တက်ရောက် သင်ကြားခဲ့သည်။ ။ နောက် စပါးကုန်သည် အလုပ်လုပ်သည်။ ။ ထိုသို့လုပ်ရင်း စပါးကုန်သည် ၊ မြေပိုင်ရှင်၊ သမာဓိမြို့ဝန် ဦးပြူး၏ သမီး ဒေါ်သိန်းခင်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ။ ၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် ရှေ့နေစာမေးပွဲ အောင်မြင်၍ ရှေ့နေဘဝ၊ နောက် သတင်းစာ ကိုယ်စားလှယ်၊ သတင်းထောက်၊ စာရေးဆရာ၊ အယ်ဒီတာဘဝများကိုရရှိခဲ့ပြီး စစ်ကြိုခေတ်၊ မြန်မာစာရေးဆရာများ ပေါ်ဦးပေါ်ဖွားကာလမှာ ပင် "ပြည်မောင်တင်" ကလောင်အမည်၊ နောင် "ဒဂုန်ရွှေမျှား" ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။

၁၉၁၇ ခုနှစ် မတ်လတွင် သူရိယမဂ္ဂဇင်းထွက်ပေါ်လာသောအခါ "ဝတ္ထုရေးသူများကို ဆုပေးမည့် အကြောင်း" ပါလာသဖြင့် "ဝီလျံရှိတ်စပီးယား"(William Shakespere) ၏ "အော်သယ်လို" (Othello) ပြဇာတ်ပုံ

တ္ထုကိုမြန်မာမှုပြု၍ "ချင်းဗိုလ်မောင်တက်တူ" အမည်ခံပြီး ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ရာ မေလထုတ် သူရိယမဂ္ဂဇင်း (ရေးသူဆုရသည်) ကဏ္ဍတွင် စတင်ဖော်ပြခံရသည်။ ဆုငွေ ၁၅/ ကျပ်ရသည်။ ဒဂုန်ရွှေမျှား၏ ပထမဦးဆုံး ဝတ္ထုတိုလက်ရာ ဖြစ်သည်။ နောက် သူရိယ၊ ဒဂုန်၊ မြန်မာ့အလင်း၊ ကြည်တော်မူ အစရှိသော မဂ္ဂဇင်းများ တွင် ဝတ္ထုစာပေလက်ရာများ ဆက်လက်ရေးသားခဲ့သည်။ ဆောင်းပါးအနေဖြင့် သူရိယမဂ္ဂဇင်းမှာ ပင် Wide World မဂ္ဂဇင်းမှ ဂျာမန်စစ်သုံ့ပန်း အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်အကြောင်း ဆောင်းပါးသည် ဒဂုန်ရွှေမျှား၏ ပထမဦးဆုံး ဆောင်းပါး လက်ရာဖြစ်သည်။

ပထမဦးဆုံး မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရည် "လျှို့ဝှက်သော စာအိတ်ကြီး" (The Sealed Envelope) သည် ပြည်တော်မူ မဂ္ဂဇင်းတွင် စတင်ရေးသားခဲ့ပြီး ပြည်တော်မူ ကုမ္ပဏီမှ ပင် သုံးမတ်တန် လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ် စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ဘားမင်းနီးယားဖလင်ရှပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှ ဒါရိုက်တာ ဦးထိန်လာရောက်ဝယ်ယူပြီး ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခဲ့ရာ ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်ပြသခဲ့ရသည်။

ဂျပန်ခေတ်တွင် ကုန်သည် အဖြစ် လုပ်ကိုင်ရင်း အစိုးရ ပြန်ကြားရေးဌာနတွင် လက်ထောက် အယ်ဒီတာ၊ စစ်ပြီးခေတ်တွင် ယနေ့အမျိုးသမီးမဂ္ဂဇင်း၊ သတင်းစုံ (Tib Bit) ဂျာနယ်၊ ဗမာခေတ်နှင့် ရှေ့ဆောင်သတင်းစာများ ၌ သတင်းအယ်ဒီတာ၊ နောက် စာပေဗိမာန်တွင် စာပြု၊ လက်ထောက် စာတည်း စသဖြင့် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉၁၄ ခုနှစ်မှ အစပြု၍ ကွယ်လွန်သည် အထိ စာရေးသက် (၅၈) နှစ်အတွင်း စာအုပ်လုံးချင်း (၆၀)ကျော် (စုံထောက်ဦးထင်ကျော်၊ ထောင်မင်းသားဦးဘိုးထော်၊ ကလိန်မောင်မောင်ထွန်း၊ အမ်ကြာရိုး၊ စောရမောင်၊ ကလိမ်ခြံရှေ့နေ အစရှိသောပင်ကိုရေးနှင့် မှီငြမ်းဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် အပါအဝင်

င် ဝတ္ထုတိုပေါင်း (၄၇၃)ပုဒ်၊ ဘာသာပြန်နှင့် မှီငြမ်းဝတ္ထုတို/ရှည် (၁၁၆) ပုဒ်၊ ဘာသာပြန်နှင့် မှီငြမ်း ပြုစာအုပ် (၆၁)အုပ်၊ ပင်ကိုရေးဝတ္ထုစာအုပ် (၁၉) အုပ်၊ ဘာသာပြန်နှင့် ပင်ကိုရေး ဆောင်းပါးပေါင်း (၁၄၇)ပုဒ်၊ ဘဝ အတွေ့အကြုံ စာအုပ် (၁) အုပ်)စသဖြင့် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ရသည်။ ။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် စာပေဆု သုံးကြိမ်ရရှိခဲ့ရာ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် စာပေဗိမာန် ဘာသာပြန် ဆုအဖြစ် "ရော်ဘင်ဆင်ကရူးဆိုး" (Robinson Crusoe)စာအုပ်ဖြင့် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ရရှိခဲ့ပြီး၊ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် အမျိုးသားစာပေဆု၊ အနုပညာစာပေ ဘာသာပြန် ဝတ္ထုဆုအား "မြို့ဝန်မင်း၏ ဘဝခရီး" (The Mayer of Casterbridge) ဝတ္ထုဖြင့် ရရှိခဲ့သည်။ ။

နောက်ဆုံး ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် စာပေဗိမာန်စာမူပြိုင်ပွဲ၊ ဘာသာပြန် စာပေဆုအဖြစ် "မွန်းတည့်ရန် (၂) မိနစ်အလို"စာအုပ် (စာမူ)ဖြင့် ဒုတိယဆု ရရှိခဲ့သည်။ ။

ဝတ္ထုစာပေလက်ရာများ အပြင် ခရီးသွားစာပေ၊ စာပေသမိုင်းစာပေ "မြန်မာနိုင်ငံ စာပေဆုများ "ပထမတွဲ၊ ကိုယ်တိုင်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိစာပေ (ဘဝနှင့် အတွေ့အကြုံ (Quality) စာအုပ်တိုက်၊ ၂၀၁၀ ဒုတိယအကြိမ်)၊ ရုပ်ပုံလွှာဆောင်းပါးများ (ဂျာနယ်ကျော်ဦးချစ်မောင်၊ မင်းဆွေစသဖြင့်) ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။ ။

ဒဂုန်ရွှေမျှားနှင့် ပတ်သက်၍ နတ်နွယ်၏ မိမိဆရာ စာရေးဆရာများတွင် -

(အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး ဆာရိုက်ဒါဟက်ဂတ်ကို ဆရာကြောင့် သိခဲ့ရသည်။ ။ ဆရာသည် ဆာရိုက်ဒါဟက်ဂတ်၏ ဝတ္ထုအပုဒ် (၂၀) ကို ဘာသာပြန်ဆိုခဲ့သည်။ ။ လူဖြူဘုရင်မကို အနှစ်သက်ဆုံးဖြစ်သည်။ ။ ဆရာ၏ အမည်နှင့် ဆာရိုက်ဒါဟက်ဂတ်၏ အမည်သည် ခေါင်းထဲတွင်

အမြဲလိုပင် ယှဉ်တွဲပြီး ပေါ်လာတတ်သည်။ ။) ဟူ၍ ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ။ (ဆာရိုက်ဒါဟက်ဂတ် Sir Rider Haggard) ၏ ဝတ္ထု "လူဖြူဘုရင်မ" (Allan Quatermain) မှ စ၍ "ကမ္ဘာကိုကိုင်လှုပ်သူ" (When the world shook) အထိ (၂၄)အုပ်တိတိ ပြန်ဆိုခဲ့သည်။ ။

၁၉၆၇ ခုနှစ်ထုတ် "စာပေစာတမ်းများ" "စာအုပ်တွင် "မောင်သိန်းနိုင်" ၏ စာတမ်း၌ (ဆရာကြီးဒဂုန်ရွှေမျှားရဲ့ ဩဝါဒကလည်း အလွန်မှတ်သားစရာကောင်းပါတယ်။

စကားပြေဆိုသည် မှာ အခြားမဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပြောဆိုနေသော စကားများ ပင် ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်ုပ်တို့ စကားပြောသောအခါ ရှင်းနိုင်သမျှရှင်းအောင် ပြော၏။ ပါဠိ၊ ကဗျာ၊ လင်္ကာများကို မသုံးဘဲ ရိုးရိုးနှင့် တုံးတံ့ပြော၏။

အဲဒီအဆိုအမိန့်တွေကို အတိုချုပ်လိုက်ရင် လွယ်လွယ်ရှင်းရှင်းရေးတဲ့ စကားပြေဟာ အကောင်းဆုံး စာဖတ်သ နားလည်လေ ကောင်းပဲ၊ ဒါပါပဲ) ဟူ၍ စာတမ်း တင်သွင်းခဲ့ပါသည်။ ။

ဒဂုန်ရွှေမျှား၏ "ထောင်မင်းသားဦးဘိုးထော်" ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်သည် ၁၉၆၀ ခုနှစ် "အရှေ့တိုင်းဝတ္ထုတို ၅၀" (50 Oriental Stories) တွင် (A Prince of the Jail) အမည်ဖြင့် ထည့်သွင်း ပြန်ဆိုခဲ့ပါသည်။ ။ အခြားနိုင်ငံခြား စာပေလက်ရာများ လည်း ရှိသေးသည်။ ။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် စာပေခံယူချက်အပေါ် ဤသို့ သဘောထားပါသည်။ ။

(လူတစ်ယောက်၏ အကြောင်းကို ရေးလျှင် သူ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ပါ ရေးရပေမည်။ သို့မှ လည်း သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိပြည့်စုံမည်။ လူသားများ သည် တစ်ယောက်တည်း နေကြသူများ မဟုတ်ဘဲ မိမိအသိုင်းအဝိုင်းဖြင့်

နေကြသူများ ဖြစ်၍ သူ့ အကြောင်းကိုရေးလျှင် သူ့ အသိုင်းအဝိုင်းပါမှ သာ သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပြည့်စုံပေမည်။)

ဆရာကြီးဒဂုန်ရွှေများသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ မေလ (၂၈) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ နေအိမ်၌ ကွယ်လွန်ခဲ့သည် ။ အသက် (၈၇) ခုနှစ် အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခြင်း ဖြစ်သည် ။ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ စိန်ဖေတင်(ကွယ်လွန်) အပါအဝင် သားသမီး (၅) ဦး ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ။
